

تحليلی از شرایط جاری کشور

کانون مطالعات سیاسی افغانستان

سومین سالگرد تحویدهی قدرت به گروه طالبان

cpsafg@gmail.com

کانون مطالعات سیاسی افغانستان

<https://www.facebook.com/cpsa.cpsa.161>

پنجشنبه ۱۵ آگست ۲۰۲۴

۱۴۰۳ اسد ۲۵

اعلامیه

کانون مطالعات سیاسی افغانستان

سومین سالگرد تحویلهی قدرت به گروه طالبان

پانزدهم اگست امسال، ۲۰۲۴ (۲۵ اسد ۱۴۰۳) مصادف است با سومین سالگرد تحویلهی قدرت در افغانستان به گروه تروریستی طالبان از جانب ایالات متحده آمریکا. این پروسه یک شبه صورت نگرفته، بلکه از همان آغاز تجاوز آمریکا و ناتو بر افغانستان در سال ۲۰۰۱ شروع گردید و فراز و نشیب زیادی را پیمود. این توطئه سر انجام در موافقتنامه دوحه به تاریخ ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ مسجل شد. طالبان طی بیست سال حضور اجنبیها در افغانستان، با ایالات متحده آمریکا روابط مستقیم و مستمر داشتند و هرگز در مقابل نیروهای آمریکایی نه جنگیدند و در میان آمریکاییها انتحار و انفجار نکردند. چنانچه آقای عباس استانکزی، سرپرست معاونیت وزارت خارجه افغانستان، خود به این موضوع اذعان کرده، که از همان آغاز تجاوز آمریکا بر افغانستان، در نقش عضو رابط بین طالبان و ایالات متحده آمریکا مأموریت داشته است.

ایالات متحده آمریکا همیشه در هردو طرف بازی، سرمایه گذاری می کند، چنانکه در جنگ جهانی دوم، هر زمانی که نیروهای هیتلر پیشروی میکرد، به اتحاد شوروی مدد می رساند و هر وقتی، که اتحاد شوروی پیشروی میکرد، به قوتهای هیتلر یاری می داد. همین شیوه در بیست سال حضور آمریکا در افغانستان، نیز به کار می رفت، چنانکه ایالات متحده آمریکا از یک جانب روی دولت افغانستان سرمایه گذاری میکرد و از جانب دیگر به طالبان کمکهای مالی و تسلیحاتی می رساند. از یک سو فکر مردم را به مذاکرات دوحه مصروف ساخته بود و اردوی ملی را از جنگ در برابر طالبان باز می داشت و از سوی دیگر برای طالبان در سراسر افغانستان سلاح، مهمات و پول می رساند. سر انجام در یک قمار خائانه، قدرت دولتی افغانستان را یکجا با سلاحهای مدرن به ارزش ۷۲ میلیارد دالر به طالبان واگذار کرده و خود در تاریکی شب از افغانستان فرار نمود.

با در نظر داشت مطالب بالا این پرسش مطرح می شود، که چرا ایالات متحده آمریکا بالای طالبان که یک نیروی ارتجاعی تروریستی و تاریخ زده است، سرمایه گذاری کرده و هنوز هم می کند و روی آن همه اصولی، که خود آنرا نعره می کشد، مانند حقوق بشر، دیموکراسی، آزادی مطبوعات و غیره پا می گذارد؟

واقعیت اینست، که ایالات متحده آمریکا منافع و هژمونی خود را با ظهور و صعود اقتصادی و نظامی قدرتهای آسیائی، مانند فدراسیون روسیه، چین، هند و ایران در معرض خطر تلقی می کند و جهان یک قطبی را پایانیافته می داند. ازینروست، که انبار عظیمی از اسلحه و مهمات را با میلیاردها دالر پول در اختیار طالبان قرار داده و در نظر دارد تا به کمک پاکستان جنگ را به آسیای میانه، فدراسیون روسیه، چین و ایران انتقال دهد. ازینروست، که در افغانستان، مخصوصاً در صفحات شمال کشور، بیشتر از ۲۲ گروه تروریستی را مستقر کرده است. بنا بر این، ایالات متحده آمریکا گروه طالبان را برای دفاع از منافع خود بهترین و ارزاترین گزینه می داند. طالبان ادعا دارند، که با تحویلگیری قدرت گویا به اشغال آمریکا در افغانستان پایان داده اند، در حالیکه این گروه از همان روزهای اول حضور آمریکا در افغانستان و حتی قبل از آن، با آمریکاییها در تماس منظم و مستدام بودند و کمکهای سخاوتمندانه دریافت می کرد و از همین سبب است، که آمریکا هنوز هم هر هفته حدود ۴۰ میلیون دالر به طالبان می پردازد. علاوه بر این سفارت آمریکا در کابل باز بوده، فضای افغانستان در اختیار آمریکا قرار داشته و هر صبح و شام نمایندگان آمریکا در داخل و خارج با طالبان در مذاکره اند.

از جانب دیگر دولت چین، روسیه و ایران با زیر پا گذاشتن تمامی اصول اجتماعی، انسانی و مقررات حقوق بشری، با طالبان داخل تعامل و مراوده بوده، می کوشند به اصطلاح ازین "تفنگ پرکرده" به نفع خویش استفاده نمایند. به این ترتیب ابرقدرتها در میدان افغانستان به کشمکش پرداخته و در نظر دارند تا این کشور را گرهگاه جنگهای نیابتی خویش بسازند. برای تطبیق این توطئه، گروه طالبان، بهترین گزینه پنداشته می شود. مخصوصاً، که این گروه به هیچ نوع قوانین زمینی و آسمانی پایند نبوده، بلکه به استبداد، شرارت و اختناق تکیه کرده اند. امارت طالبان، مردم را از جمیع آزادیها محروم نموده، دروازه های علم و دانش را بسته و نیمی از بدنه جامعه را، که زنان باشند، از حیات اجتماعی ساقط کرده اند. امارت اسلامی طالبان، که در عطش به رسیمیت شناسی می سوزد، با هر ناکامی در صحنه سیاست خارجی، فشار را بر زنان در داخل بیشتر می نماید و آخرین حقوق آنها را می رباید. علاوه بر این، طالبان یک دولت تک گروهی و تک قومی و قبیلهئی را شکل داده اند که با انواع برتری طلبیها، سائر ملیتها را از حقوق انسانی شان محروم ساخته اند.

طالبان که طی سه سال گذشته مملکت را به انزوا و انجماد کشانده، با دین باوری و سنت گرائی و خرافات و شریعت خود ساخته، جلو هر نوع پیشرفت و توسعه مادی و معنوی را گرفته و خوف و رعب را در جامعه مسلط کرده و کشور را به پرتگاه نیستی کشانیده اند. طالبان ادعا می کنند، که گویا امنیت را به ارمغان آورده اند، در حالیکه اینها خود با حملات انتحاری و کشتار مردم، ویران کردن پایه های برق و پل و پلیچک، سوختاندن مکاتب و اماکن دولتی و غیره، امنیت را از بین برده بودند و حالا با جابجا کردن گروههای تروریستی در کشور و کشمکش ابر قدرتها در این سرزمین، امنیت واقعی میهن ما را در معرض خطر قرار داده اند. طالبان دستگاه دولت را یک غنیمت پنداشته و در چوکیهای دولتی دوستان و اقارب خویش را که به هیچوجه توانائی کار را ندارند، می گمارند. ازین جهت اوضاع اقتصادی کشور رو به وخامت گذاشته و روز تا روز فقر و مسکنت دامنگیر مردم شده می رود. چنانکه همین اکنون حدود ۲۴ میلیون نفر زیر خط فقر لغزیده و بیکاری به اوج خود رسیده است. این گروه خودکامه، پول تقاعد متقاعدین را که مالکیت آنهاست، برای آنها پرداخت نمی کنند، در حالیکه در رژیمهای قبلی پرداخت می گردید. این درست است، که در زمان جمهوریت فساد اداری سر تا پای سامانه دولت را فرا گرفته و شبکه های مافیائی داخلی و خارجی در تار و پود آن رخنه کرده بود. زورگوئی، قلدری، تهدید، خشونت، سودخواری، زمین خواری و رشوه خوری رونق گرفته بود. اما این هم واقعیتی ایست که مردم به یک سلسله آزادی های مدنی دست یافته بودند. اما اینک تمامی این آزادیها را گروه قبیله گرای طالبان از بین برده و اوضاع و احوال قرون وسطایی را بر جامعه حاکم نموده و دست به ایجاد هزاران مدارس دینی زده اند تا تروریزم را به کشورهای همسایه صادر نمایند.

از اولین روز تسلیم دهی قدرت به گروه تروریستی طالبان تا امروز که حدود ۱۱۰۰ یکهزار و یکصد روز میگذرد، طالبان جنایات هولناکی را مرتکب شده اند. این گروه در اولین اقدامات خویش، فرمان محدودیت های بسیار ظالمانه را بر زنان نافذ کردند. تخطی های وحشتناک و جنایات ضدبشری را که مرتکب شده اند و ارقامی که به اساس شواهد و تحقیقات میدانی، منابع مردمی و محلی جمع آوری شده بطور خلاصه قرار ذیل است.

1. ممانعت از آموزش و سایر فعالیت های اجتماعی برای ۱۹ میلیون زنان و دختران افغانستان.
2. سرکوب زنان تحصیل کرده طی یکهزار و یکصد روز حاکمیت طالبان، به تعداد ۲۸۰۰ زن و دختر به بهانه های واهی توسط طالبان بعد از دستگیری مورد تجاوز جنسی قرار گرفته و بعد کشته شده اند.
3. به تعداد ۸۲۰۰ زن و دختر دستگیر و مجبور به عقد اجباری شده اند و آنچه که موافقت نکرده مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند.
4. طبق آمار جمع آوری شده، هم اکنون به تعداد ۲۵۰۰ زن و دختر در زندانهای گروه طالبان به جرایم واهی زندانی هستند که تعداد آنها شبانه روزی مورد تجاوز جنسی و شکنجه های روحی قرار می گیرند.
5. در نخستین روزهای تسلیم دهی قدرت، به تعداد ۳۲۰۴ نفر از قوم اچکزی (پشتون) در قندهار، هلمند، ارزگان، زابل و غزنی (از نزدیکان قومندان رازق اچکزی) کشته شدند.
6. به تعداد ۳۴۰۰ مرد جوان تاجیک و پنجشیری توسط طالبان در زندانها و روی جاده ها تیرباران شده اند.
7. به تعداد ۱۸۰۰ مرد جوان هزاره در کابل هرات، بلخ، بامیان و دایکندی توسط طالبان در زندانها و جاده ها تیرباران شدند.
8. به تعداد ۲۴۵۰ نفر از نیروهای امنیتی سابق توسط طالبان به طور علنی زیر شکنجه های غیر انسانی به قتل رسیده اند.
9. هم اکنون بیشتر از ۱۸۰۰۰ هژده هزار نفر تنها از قوم تاجیک (بیشترین از پنجشیر، اندرابها، خوست و فرینگ) به بهانه های واهی زندانی اند که تحت بدترین شکنجه های جسمی و روحی معیوب شده اند.
10. هم اکنون بیشتر از ۳۵۰۰ نفر از قوم هزاره تنها در بامیان، میدان وردک و هرات در زندان های طالبان محبوس می باشند.
11. طی یک هزار روز گذشته به تعداد ۱۷۰ هزار نفر به دلیل های مختلف برای اخذی توسط طالبان زندانی و شکنجه شده اند که بعداً در بدل پول های گزاف دو باره رها شده اند. این شیوه اخذی به یک روند معمول تبدیل شده است.
12. طی یک هزار روز گذشته، حدود هشت و نیم میلیون انسان افغانستان مجبور به مهاجرت اجباری شده اند.
13. طی یکهزار روز گذشته، ۴۵ هزار مادر جوان در هنگام زایمان به دلیل نبود امکانات ابتدایی صحتی، وفات کرده اند.
14. طبق آمار رسمی از نهادهای صلیب سرخ بین المللی که مسئولیت تامین غذایی زندانی ها را به عهده دارد، به تعداد ۱۷۵ هزار نفر در زندانهای طالبان به جرایم واهی محبوس هستند.
15. طبق آمارهای رسمی سازمانهای حقوق بشری و نهادهای بشردوستانه، طی یکهزار روز گذشته نیمی از جمعیت افغانستان بالغ به ۲۴ میلیون نفر از سه وعده غذایی، فقط یک وقت غذا داشته اند.

16. طی یکهزار روز گذشته، به تعداد یک و نیم میلیون نفر از اقوام تاجیک و هزاره در صفحات شمال و مناطق مرکزی افغانستان مجبور به کوچ اجباری از خانه و کاشانه شان شده اند.
17. طی یکهزار روز گذشته نزدیک به یک میلیون نفر از اقوام پشتون وزیرستانی توسط طالبان در صفحات شمال کشور در تخار، بلخ، قندوز، بغلان، سمنگان، فاریاب، جوزجان، پروان و کاپیسا در زمین‌های غصب شده غیر پشتونها جایجا شده اند.
18. طی یکهزار روز گذشته، امریکایی‌ها، هفته ۴۰ میلیون دالر امریکایی صرف تحت عنوان کمک‌های بشردوستانه بطور آشکار برای طالبان پرداخته اند که سالانه بالغ بر ۲.۱ ملیارد دالر امریکایی میشود.
19. طی یکهزار روز گذشته، امپریالیزم چین ۱۵ قرار داد بزرگ استخراج معادن افغانستان را طور پنهانی با طالبان بسته اند که در خفا مصروف تراج معادن افغانستان می‌باشند و برای طالبان بسته‌های نقد دالر پرداخت می‌کنند.
20. طی یکهزار روز گذشته صدها میلیون دالر توسط نهادهای استخباراتی و امنیتی سایر کشورهای غربی، اتحادیه اروپا و کشورهای خلیج به منظور اجرایی کردن پلانهای استراتژیک شان در منطقه و افغانستان برای طالبان نقد به دور از چشم عموم پرداخت شده است.
21. طی یکهزار روز گذشته کشت خشخاش از یازده هزار تن به پانزده هزار تن افزایش یافته است و با تکمیل شدن پروژه قوش تیپه به بیست هزار تن خواهد رسید.
22. طی یکهزار روز حاکمیت خون آشام گروه عقبگرا و تروریستی طالبان با حمایت شرکای بین‌المللی شان، به جز درد و رنج و بربادی و تباهی مردم افغانستان، چیزی دیگری به ارمغان نیاورده است.

با تحویلدهی قدرت و ثروت به گروه تروریستی طالبان، یگانه کار مثبتی که صورت گرفت، زدودن تمامی مافیا و فاسدین جمهوریت بود که از خون ملت به نامهای گوناگون می‌مکیدند و در غضب زمین و چور و چپاول با هم در رقابت بودند. اما اینک امروز رهبران گروه طالبان که به پولها و ثروت‌های بادآورده دست یافتند، با شکمهای آماس کرده در موت‌های شیشه سیاه تکیه کرده و مصروف زراندوزی، غضب زمین دیگران، چاق کردن اصطکاک‌های قومی و زبانی و مذهبی اند و همه شان در رقابت ازدواج‌های پی در پی اند. آنها از طریق صدور پاسپورت‌های دیپلماتیک برای افراد خانواده شان، صد ها میلیون دالر را از افغانستان به بانک‌های کشورهای عربی خلیج فارس انتقال می‌دهند. طومار جنایات طالبان دراز است و به مثابه "مشت نمونه خروار" را برشمردیم.

کانون مطالعات سیاسی افغانستان به شهادت تاریخ باورمند است، دولتی که جز استبداد، اختناق، زورگوئی، برتری طلبی، خودکامگی، انحصار قدرت و مزدوری به اجنبی چیزی دیگر نمی‌شناسد، نمی‌تواند دوام بیاورد. **کانون** معتقد است، که مردم ما می‌توانند زیر یک چتر واحد وحدت ملی جمع شده و مبارزات بی‌امان عدالت طلبانه و مرگ این پدیده‌میرنده (طالبان) را تسریع نمایند. **کانون** اذعان می‌دارد، که هیچ نیروئی توان شکست مردم را نداشته، بلکه این سیل خروشان تا براندازی این حکومت جهل و وحشت خروشان باقی می‌ماند.

کانون مطالعات سیاسی افغانستان

پایان

<https://www.un.org/en/> - United nation

<https://www.amnesty.org.uk> - Amnesty international

<https://www.unhcr.org/uk/> - UNHCR

<https://www.afintl.com/> - افغانستان اینترنشنل

<https://8am.media/fa/> - روزنامه هشت صبح

<https://www.facebook.com/8am.media?mibextid=ZbWKwL> روزنامه ۸ صبح کابل

<https://www.etilaatroz.com/> - روزنامه اطلاعات روز

<https://www.facebook.com/etilaatroz?mibextid=ZbWKwL> روزنامه اطلاعات روز

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100086110820556&mibextid=ZbWKwL>